

# РЕШЕНИЕ

№ 76

гр. Благоевград, 11.04.2022 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, ЧЕТВЪРТИ ВЪЗЗИВЕН  
НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на двадесет и пети март  
през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Маргарита Коцева

Членове: Илияна Стоилова  
Величка Пандева

при участието на секретаря Мария Миразчийска  
в присъствието на прокурора Окръжна прокуратура - Благоевград Ив. Аль.  
Ф.

като разгледа докладваното от Маргарита Коцева Въззивно наказателно дело  
от общ характер № 20221200600066 по описа за 2022 година

Производството пред Благоевградския окръжен съд е образувано по  
протест на РП – Благоевград срещу Присъда № 905494 от 15.09.2021 г.,  
постановена по н.о.х.д. № 1708/2019 г. по описа на Районен съд – Благоевград.

В подадения протест се изразява несъгласието на прокурора с  
присъдата, тъй като счита, че районният съд неправилно е тълкувал  
доказателствата по делото и оправдал подс. М. по първоначалното обвинение.  
Иска се отмяна на присъдата и признаване на подс. М. за виновен по  
повдигнатото му обвинение за престъпление по чл. 354а, ал. 3, пр. 1 и пр. 2,  
алт. 1, т. 1, пр. 1 вр. чл. 26, ал. 1 НК като на основание чл. 55, ал. 1, т. 1 и ал. 2  
НК му се наложи наказание лишаване от свобода за срок от 4 месеца,  
изпълнението на което се отложи за срок от 3 г., и глоба в размер на 1 000 лв.  
В допълнителни съображения по протеста след запознаване с мотивите на  
присъдата прокурорът излага твърдения какъв да бъде анализът на събраните  
по делото доказателства, какво следва да приеме за установено съдът във  
връзка с обвинението срещу подс. М. за придобиване на наркотично вещество  
амфетамин от 0,45 г без надлежно разрешително на 29.08.2017 г. в периода от  
19:41 ч до 21:24 ч, като е приел направеното му дарение от св. В., осъден за  
придобиване на наркотично вещество по н.о.х.д. № 294/2019 г. на ОС –  
Благоевград, като същото това вещество според прокурора доказателствата  
установявали, че подс. М. на 30.08.2017 г. в 00:20 часа го е поставил в

портфейла си и осъществил държането му, прокурорът сочи доказателствата в подкрепа на това обвинение – пътуването същия ден на тримата – подс. М. и свидетелите В. и С., до гр. София, познанството на тримата от деца, опитването на тримата от амфетамина, откриването на това вещество при извършения обиск от свидетелите Ф. и Ч. и изявленията във връзка с това пликче с амфетамин на подс. М., който по време на проверката бил заявил, че това вещество е негово за лична употреба; пред св. К. трите пътуващи заедно в автомобила лица били заявили, че това вещество е на подс. М., който също си признал, като според прокурора показанията на свидетелите Ф., Ч. и К. били преки доказателства, установяващи престъпление държане. В протеста се излагат и доводи за неправилност в оправдаването на подс. М. за държане на найлонова торбичка с коноп /марихуана/, като се обсъждат показанията на св. С. за това къде е намерена марихуаната, че подс. М., който е пушач, е седял до вратата, където е била кутията, в която е намерена марихуаната, че подс. М. пред разпитаните свидетели Ф., Ч. и К. е заявил, че това наркотично вещество е негово и за лична употреба, като се иска от анализираните доказателства съдът да направи единствен възможен извод за държане на това наркотично вещество от подс. М.. Сочи се, че присъдата на районния съд е неправилна и в нарушение на материалния закон, защото не е приложен този закон, който е следвало да бъде приложен, като се иска протестирания съдебен акт да бъде отменен и подс. М. признат за виновен по първоначално повдигнатото му обвинение.

Пред Благоевградски окръжен съд не е проведено съдебно следствие за събиране на нови доказателства.

В хода на пренията представителят на ОП – Благоевград пледира, че постановеният съдебен акт е необоснован и в разрез с доказателствения материал, на който съдът е направил неправилна интерпретация, по отношение оправдаването на подс. М. за придобиване на амфетамин и държане на марихуана на посочените дата и място в обвинителния акт. Според прокурора доказателствата за поведението на трите лица, пътували в автомобила – които лица не отричат, че употребяват наркотични вещества, както и повода за пътуване до гр. София, непосредствените изявления на трите лица пред свидетелите Ф., Ч. и К., в момент, когато тези лица не са били задържани, сочели, че подс. М. е придобил наркотичното вещество амфетамин по-рано същата вечер, когато св. В. му го е дал. По отношение обвинението за държане на наркотично вещество марихуана прокурорът излага доводи, че с оглед показанията на свидетелите Ф., Ч. и К., логически следвал извод, че кутията с цигари с марихуаната в нея е била оставена от подс. М.. Иска се постановяване на съдебен акт, с който се отмени частично оправдателната присъда и подс. М. се признае за виновен по повдигнатото обвинение, като му се наложи наказанието, поискано от прокуратурата.

Адв. Г. като защитник на подсъдимия М. прави искане да се потвърди постановената присъда. Сочи, че изложените факти от прокурора в протеста са изградени върху никакви хипотези от косвени доказателства, каквито няма,

за да се направи извод, че подс. М. освен държането на наркотично вещество амфетамин е осъществил другото обвинение. Защитникът сочи, че няма логика подс. М. да признае държането на наркотично вещество амфетамин, а да отрича по категоричен начин държането на наркотично вещество марихуана във вратата на чужд автомобил и в минимално количество, като не било ясно в качеството на какъв и по кой процесуален ред св. К. бил снел обяснения на подс. М..

Подсъдимият М. не се явява пред въззивния съд и не изразява лична позиция по обвинението, като делото се разглежда в негово отсъствие при редовното му призоваване.

Въззивният съд, след като обсъди материалите по изпратеното дело, изложените доводи в протеста и становищата на страните в хода на съдебните прения, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

С атакуваната Присъда № 905494 от 15.09.2021 г., постановена по н.о.х.д. № 1708/2019 г. по описа на Районен съд – Благоевград, подсъдимият М. е признат за виновен в това, че на 30.08.2017 г., в 00:20 ч, в гр. Благоевград, пътувайки като пътник на предната дясна седалка на лек автомобил, марка и модел “Фиат Типо“ с рег. № \*, управляван от Б. Й. В. по ул. “Славянска“ на посоченото населено място, държал без надлежно разрешително по чл. 73, ал. 1 вр. чл. 30 ЗКНВП в портфейл, поставен в джоб на върхна дреха, високорисково наркотично вещество, включено в Списък I - Растения и вещества с висока степен на риск за общественото здраве, поради вредния ефект от злоупотребата с тях, забранени за приложение в хуманната и ветеринарната медицина, съгласно Приложение № 1 по чл. 3, т. 1 от Наредба за реда за класифициране на растенията и веществата като наркотични вр. чл. 3, ал. 2, т. 1 ЗКНВП, а именно - амфетамин, с нетно тегло 0,45 грама, с активен наркотично-действащ компонент амфетамин 28,8 %, на стойност 13,50 лева, съгласно ПМС № 23/29.01.2018 г. за определяне на цени на наркотични вещества по тарифа за нуждите на съдопроизводството, което наркотично вещество е поставено под контрол, съгласно Списък I на единната конвенция на ООН за наркотичните средства от 1961 год., ратифицирана от Р. България и ЗКНВП – Приложение № 1 към чл. 3, ал. 2, т. 1 в Списъка на ”Растения и вещества с висока степен на риск за общественото здраве, поради вредния ефект от злоупотребата с тях, забранени за приложение в хуманната и ветеринарната медицина”, като случаят е маловажен, като за престъпление по чл. 354а, ал. 5 вр. ал. 3 НК районният съд на основание чл. 78а, ал. 1 НК е освободил подс. М. от наказателна отговорност, като му е наложил административно наказание "глоба" в размер на 1 000 лева, с присъдата районният съд е оправдал подс. М. по първоначалното обвинение за това престъпление по чл. 354а, ал. 3, пр. 1 и пр. 2, алт. 1, т. 1, пр. 1 вр. чл. 26, ал. 1 НК. Постановено е и оправдаване на подс. М. за това, че в периода от 19:41 часа до 21:24 часа на 29.08.2017 год., в гр. София, без надлежно разрешително е придобил от Б. Й. В. високорисковото наркотично вещество амфетамин, описано по-горе като държано от подс. М., както и за това, че на 30.08.2017 г.,

в 00:20 ч, в гр. Благоевград, в джоб на кората на предната дясна врата на лек автомобил, марка и модел "Фиат Типо" с рег. № \*, управляван от Б. Й. В. по ул. "Славянска" на посоченото населено място, без надлежно разрешително по чл. 73, ал. 1 вр. чл. 30 ЗКНВП държал високорисково наркотично вещество, включено в Списък I - Растения и вещества с висока степен на риск за общественото здраве, поради вредния ефект от злоупотребата с тях, забранени за приложение в хуманната и ветеринарната медицина, съгласно Приложение № 1 по чл. 3, т. 1 от Наредба за реда за класифициране на растенията и веществата като наркотични вр. чл.3, ал.2, т.1 от ЗКНВП, а именно - коноп/марихуана, с нетно тегло 3,14 грама, със съдържание на активен наркотично-действащ компонент тетрахидроканабинол 15,5 %, на стойност 18,84 лева, съгласно ПМС № 23/29.01.2018 г. за определяне на цени на наркотични вещества по тарифа за нуждите на съдопроизводството, които наркотични вещества са поставени под контрол, съгласно Списък I на единната конвенция на ООН за наркотичните средства от 1961 г., ратифицирана от Р България и ЗКНВП – Приложение № 1 към чл. 3, ал. 2, т. 1 в Списъка на "Растения и вещества с висока степен на риск за общественото здраве, поради вредния ефект от злоупотребата с тях, забранени за приложение в хуманната и ветеринарната медицина". С присъдата съдът се е произнесъл по веществените доказателства и по възлагане на разноските по делото. Макар и да не следва да се определи като съществено процесуално нарушение следва да се посочи допуснатата грешка при посочване в обвинителния акт и в присъдата на годината на ПМС № 23/29.01.2018 г., която следва да е 1998 г., както и посочване на Приложение № 1 към чл. 3, ал. 2, т. 1 в Списъка на "Растения и вещества с висока степен на риск за общественото здраве, поради вредния ефект от злоупотребата с тях, забранени за приложение в хуманната и ветеринарната медицина" от ЗКНВП, което към датата на обвинението е отменено поради приложение на посочената в обвинението Наредба за реда за класифициране на растенията и веществата като наркотични.

В мотивите към постановената присъда районният съд е изложил фактическата обстановка по делото, която е приел за установена от събраните по делото доказателства, като е посочил приетите за установени обстоятелства, за част от които не са налице противоречия в доказателствата – характеристичните данни за подсъдимия И.М. установяват неговата възраст, липса на семейни ангажименти, трудовата му ангажираност, чисто съдебно минало към датата на обвинението, но наличие на осъждане за престъпление по чл. 343б, ал. 3 НК, което е в съвкупност с тези, за които е повдигнато обвинение на подс. М. по настоящето дело. Не са налице противоречия и за приятелските отношения към датата на случилото се между подс. М. и свидетелите В. и С., както и за това, че същите на 29.08.2017 г. са били заедно до момента на задържането им в полицията в първите часове на 30.08.2017 г. Районният съд е посочил като приети за установени от него факти, че през м. август 2017 г. подс. М. се обадил на св. С., предложил

му да отидат да се видят със св. В., а последният пък им предложил да го придружат до гр. София, за да пробва колата, която взел от ремонт, след съгласието на подс. М. и св. С. тримата тръгнали за гр. София с лек автомобил, марка и модел “Фиат Типо“ с рег. № \*, управляван от св. Б. В., там /гр. София/ спрели на бензиностанция, където св. В. слезъл за около пет минути, след което се върнал и потеглили обратно, като в дома на подсъдимия М. в с. Б., св. В. помолил подс. М. да остави нещо в неговата кола, подс. М. се съгласил, след това отново се качили в автомобила и тръгнали към гр. Благоевград да пият кафе, като св. В. дал на подс. М. пакетче, което последният прибрал в портмонето си, а след посещението на Еврофутбол до пожарната в гр. Благоевград, където св. В. се видял със св. Л., на който предоставил амфетамин, пили кафе и си тръгнали, когато около 00:20 часа на 30.08.2017 г. на ул. “Славянска“ в града свидетелите С. Ф. и С. Ч., служители на 01 РУ – Благоевград, които изпълнявали служебните си задължения по охрана на обществения ред, спрели за проверка лекия автомобил, в който били св. В. като водач, подс. М. и св. С., в близост до пицария „Бонжур“, като полицейските служители извършили проверка на лекия автомобил по реда на чл. 81 ЗМВР, при която установили, че в джоб на кората на предната дясна врата на лекия автомобил, се намира найлонова торбичка, която съдържала леко пресована тревиста маса, за която впоследствие е установено, че представлява високорисково наркотично вещество - коноп/марихуана, с нетно тегло 3,14 г, със съдържание на активен наркотично-действащ компонент тетрахидроканабинол 15,5 %, на стойност 18,84 лв., а след това полицейските органи извършили личен обиск на подс. М. и установили, че в неговото портмоне, поставено преди това в джоб на върхна негова дреха, се намира малко найлоново пликче, в което впоследствие е установено, че е увито високорисково наркотично вещество – амфетамин с нетно тегло 0,45 г, с активен наркотично-действащ компонент амфетамин 28,8 %, на стойност 13,50 лв., предаден с протокол за доброволно предаване от 30.05.2017 г. /л. 11, т. 1/ от подс. М. на св. Ч., последвало задържане на тримата, провеждане на беседи с тях, отделяне на материали по отношение на св. В. и приключване на производство, като св. В. с влязъл в сила съдебен акт - Определение № 2420 от 30.05.2019 г. по н.о.х.д. № 294/2019 г. по описа на ОС - Благоевград /л. 112 – 114, том 2 на ДП/, е осъден за престъпление по чл. 354а, ал. 1, изр. 1, пр. 4 и 5 вр. чл. 26, ал. 1 НК на наказание „лишаване от свобода“ за срок от 1 г. и 8 м., изпълнението на което е отложено за изпитателен срок от 3 години. В мотивите районният съд е посочил направените изводи в заключението на извършените физико – химични експертизи, касаещи предмета на престъплението по настоящето дело - наркотично вещество амфетамин, с нетно тегло е 0,45 гр. и съдържание на активен компонент 28,8 %, и наркотично вещество коноп/марихуана, със съдържание на активен, наркотично действащ компонент тетрахидроканабинол 15,5 % и нето тегло преди изследване от 3,14 г, като не са спорни по делото изводите на в.л., че и двете наркотични вещества

подлежат на контрол съгласно ЗКНВП и Единната конвенция за упойващите средства на ООН от 1961 г.

Следва да се посочи, че така приетите за установени факти от районния съд са неясни и непълни и противоречат на направените правни изводи, като според въззивния съд е неправилен и противоречив и анализът на събрания в производството доказателствен материал. Въпреки наличието на събрани в производството доказателства районният съд е посочил като факти, които се установяват според него, че св. В. слязъл за пет минути в гр. София и се върнал, като тръгнали за с. Б., където св. В. искал „нещо“ да остави в колата на подс. М., че св. В. дал на подс. М. „пакетче“, което подсъдимият прибрал в портмонето си, че какво съдържа това пакетче било установено впоследствие след доброволното му предаване от подс. М. на полицейските служители, а защо съдът е приел, че с протокола на л. 11, т. 1 от ДП подс. М. е предал амфетамина, но не е предал канабиса, отразен също в този протокол, няма изложени мотиви. Така, както е изложил районният съд фактическата обстановка, изобщо не сочи на знанието на подс. М. какво е нещото, което св. В. е оставил в колата му, какво съдържа пакетчето, което св. В. му е предал и подс. М. е сложил в портмонето си, както и какво наркотично вещество подс. М. е предал доброволно на полицейските служители Ф. и Ч.. При анализа на събрания доказателствен материал /въпреки обема на мотивите/ районният съд е допуснал нарушения, защото при обсъждането на гласните и писмени доказателства и противоречията в тях са изложени неясни и противоречиви съображения, които не позволяват да се разбере действителната воля на съда както за обвинението, за което подс. М. е признат за виновен, така и в оправдателната част на присъдата. Следва да се възприемат изводите на районния съд досежно показанията на св. К., който е провел беседа с подс. М., докато същият е бил задържан, макар и в производството да не е събрана като писмено доказателство заповедта за задържане на подс. М., доколкото от показанията на разпитаните полицейски служители, обясненията на подс. М. и свидетелите В. и С., този факт се установява по непротиворечив начин, като пред св. К. подс. М. е направил извънсъдебни признания, които следва да се потвърдят от обясненията му. Неясно защо обаче районният съд за намерения наркотик-маришуана в кутия от цигари, в джоб на кората на предната дясна врата на лекия автомобил, до която е бил подс. М., защото той се е возел на тази седалка /и за това доказателствата са непротиворечиви/, отхвърляйки показанията на св. К., не е анализирал другите събрани по делото доказателства във връзка с това наркотично вещество– протоколите за доброволно предаване на л. 11 и 12 от ДП, в които е посочено, че плик със суха зелена тревиста маса е предаден доброволно от подс. М. на св. Ч. и след това от св. Ч. на разследващия орган, с писмения доклад за проверени лица и превозни средства на л. 136 от т. 2 на ДП, в който срещу името на подс. М. като проверено лице е записано „канабис и амфетамин“, с прочетените показания на свидетелите Ф. и Ч., които сочат, че са възприели пътуващите в автомобила видимо притеснени, и какво и къде са намерили при проверка на

превозното средство /макар и за същата да не е съставен необходимият протокол/, като за намереното в джоб на предна дясна врата подс. М. им е казал, че е канабис и е за негова лична употреба, като тези показания на полицейските служители /макар и в голяма част да са идентични по съдържание и за тях да важи ограничението по чл. 281, ал. 8 НПК, следва да се посочи, че не са единствените доказателства за сочените в тях обстоятелства по обвинението срещу подс. М./ са дадени изключително кратко време след случилото се, когато спомените са били много ясни, като същите е следвало да бъдат обсъдени с показанията на св. В. като водач на автомобила, в който е бил подс. М., и който ясно е посочил, че от гр. София е взел черен плик с амфетамин /а не са били просто да пробват ремонтираната от подс. М. кола/ и че го е оставил в колата на подс. М. в Б., като пред св. К. подс. М. е посочил знанието си за това какво се оставя в неговата кола в с. Б., св. В. е заявил, че и тримата пътуващи в колата са пробвали амфетамина, като макар и да сочи, че не си спомня кога е станало това, с оглед показанията на тримата пътуващи в автомобила, следва извод, че е станало преди тръгването им от с. Б. за гр. Благоевград, когато св. В. е дал амфетамин на св. Л., като св. В. е казал, че той не пуши и не е оставял намерената от спрелите ги полицейски служители трева, а св. С. също в показанията си е посочил, че намерените в колата „трева“ и „амфети“ не са били негови и той не е знаел за тях, че когато свидетелите Ф. и Ч. са намерили тревата и амфетамина, св. С. и подс. М. са били до колата без поставени белезници и без да бъдат охранявани, като намерените наркотични вещества /трева и амфетамин/ са били показани от полицейските служители на трите лица, които са били установени в автомобила; районният съд не е анализирал и обясненията на подс. М. във връзка с другите доказателства по делото /показанията на св. К./ за това какво е знаел подс. М. за взетото от София и оставено в колата му в с. Б. „нещо“, че св. В. му е дал издетото по делото от портмонето пликче, за да се „почерпи“, че подс. М. е употребявал към този момент амфетамини, че св. В. със сключеното от него споразумение се е признал за виновен не само за държане на наркотично вещество в автомобила на подс. М. в с. Б., но и за това, че му е разпространил /дал/ на 29.08.2017 г. наркотичното вещество амфетамин /с тегло и процентно съдържание на активен компонент/, каквото е издетото по настоящето дело.

Посочените по-горе писмени и гласни доказателства, между които е налице съществено противоречие, е трябвало да бъдат обсъдени от районния съд в мотивите, като се посочи защо е кредитирал изцяло обясненията на подсъдимия М., въпреки наличието на гласни и писмени доказателства, които опровергават заявеното от него за това какво е получил и къде е получил от св. В., за да се почерпи, каква е била връзката на подс. М. с намерената марихуана в джоба на вратата, до която е седял в колата продължително време този ден /пътувайки от с. Б. до гр. София, обратно до с. Б., до кафето на Еврофутбол и след това до пицария „Бонжур“, където са спрени от АП по ООР в състав свидетелите Ф. и Ч./.

Според въззивния съд е налице не само

неясно изложение на фактите по делото, които районният съд е приел за установени, неправилен и непълен анализ на доказателствената съвкупност и противоречията в същата, но са налице и противоречиви, неправилни и неясни правните изводи, изложени в мотивите.

Очевидно е съгласието на подс. М. и неговия защитник за съставомерност на едно от деянията, включени в състава на продължаваното престъпление с предложената в обвинителния акт конструкция на обвинението – подс. М. е държал наркотично вещество амфетамин на 30.08.2017 г. в 00:20 ч, когато е извършена проверка на автомобила и на подс. М. и последният е предал това вещество. От мотивите на районния съд не става ясно обаче защо приложеният по делото и приет като писмено доказателство протокол за доброволно предаване според районния съд установява, че това наркотично вещество е било у подсъдимия, че същият е заявил, че този наркотик е негов, като според съда фактът на държането е безспорно доказан /наличието на другите съставомерни елементи очевидно не са спорни, както не са противоречиви и доказателствата за тях/, а в същото време при анализа на този протокол за доброволно предаване в съвкупност с гласните доказателства районният съд е направил коренно противоположни изводи по обвинението за държане на марихуана, както ще се посочи по-долу, като тези противоречия при обсъждането на едно и също доказателство без да са изложени ясни съображения защо районният съд цени по различен начин това доказателство е също основание за съществена непълнота в мотивите.

Въззивният съд намира, че една от причините за неяснотата в мотивите на районния съд са множеството повторения, раздробяване и ненужно конкретизиране на обвинението съгласно обвинителния акт, като макар и за изготвилния обвинителния акт прокурор да е било известно обвинението, за което св. В. се е признал за виновен /вж. споразумението, приложено по ДП/ - за това, че на 29.08.2017 г. в гр. София е дал на подс. М. наркотичното вещество, посочването на часови диапазон в придобиването, на час на държане, води до неправилно посочване на извършени две деяния с предмет едно и също наркотично вещество без да се твърди прекъсване на връзката между времето на придобиване и времето на държане, макар и това в конкретния случай да не затруднява организиране на защитата срещу обвинението. Според въззивния съд е налице неяснота и непълнота в мотивите по отношение на оправдаването на подс. М. за това, че е придобил наркотичното вещество амфетамин, предадено от него доброволно на 30.08.2017 г. Неправилен е анализът на доказателствата от районния съд, който е посочил, че по делото липсвали категорични доказателства, че именно в часовия диапазон, сочен от обвинението, подс. М. е придобил това наркотично вещество, че е предприел конкретни действия за придобиването му. Въпреки посочените часове на придобиване, които не се установяват от гласните доказателства, налице са обяснения на подс. М., който сочи, че св. В. му е дал „пакетче“ да се почерпи, сочи кога е станало това, като тези обяснения следва да се обсъдят с показанията на св. В. и с осъждането на

същия за това, че е дал на подс. М. същото това наркотично вещество, с показанията на полицейските служители и писмените доказателства, вкл. и експертизата по делото, от които се установява какво е казал подс. М., че съдържа това пакетче, какво е знаел същия за взетото от гр. София и оставено в колата му в с. Б., като неясно какви действия районният съд е искал да се установи, че е извършил подс. М., за да се приеме, че е получил фактическата власт върху пакетчето с амфетамин, и дали се нарушава правото му на защита ако не се установи точното съгласно обвинението място и време на придобиване. Налице е и друго противоречие – в мотивите районният съд е посочил, че подс. М. „нито е знаел какво има в предоставеното от В. пакетче“, което е в противоречие с приетото от районния съд, че подс. М. е държал наркотично вещество амфетамин, защото ако подсъдимият не е знаел какво е имало в пакетчето, което е получил от св. В. и е прибрал в портмонето си, откъде тогава районният съд е приел, че същият е виновен за държане на наркотично вещество амфетамин, като районният съд е продължил разсъжденията си, че липсвали „категорични доказателства, че М. е съзнавал, че предоставеното му пакетче е амфетамин“, поради което го е оправдал за придобиване, но мотивите за това следва да се приемат за неясни и противоречиви, защото съдът е приел, че подс. М. е държал амфетамин, без да излага приети за установени от него факти, че след предаването на пакетчето от св. В. на подс. М. до полицейската проверка подс. М. е разбрал, че предаденото му пакетче е с амфетамин, а в същото време прави изводи, че когато е получил пакетчето от св. В. не е знаел, че в това пакетче има амфетамин. Неясни са мотивите и за оправдаване на подс. М. в извършване на третото деяние, включено в състава на продължаваното престъпление – районният съд е приел, че нямало доказателства за това, че подсъдимият е упражнявал фактическата власт върху наркотичното вещество марихуана, намерено в кутия от цигари в джоб на предна дясна врата на управлявания от св. В. автомобил, тъй като подс. М. не е собственик на автомобила, а само се е возил в него, при качването си в автомобила не се установява да е носил нещо, св. С. и св. В. също са имали възможност да поставят наркотичното вещество на мястото, където е намерено. Макар и въззивната инстанция да се съгласява с това показанията на св. К. да не могат да се ползват за установяване на факта на държането на марихуаната от подс. М., не е ясна волята на районния съд при излагане на мотивите за оправдаване в тази част на присъдата защо съдът не е обсъдил протоколите за доброволно предаване на наркотични вещества от подс. М. на св. Ч. и от последния на разследващия, и защо са кредитирани тези протоколи само относно едно от описаните в тях наркотични вещества, защо не са обсъдени показанията на свидетелите Ф. и Ч. за направените пред тях изявления от подс. М. за намерената марихуана, показанията на свидетелите В. и С., които отричат да имат нещо общо с това наркотично вещество, макар и в показанията на последните свидетели да са налице противоречия с оглед установеното, че и тримата тогава са пробвали амфетамин, с оглед приятелските отношения между тримата, с оглед

осъждането на подс. В. за престъпление, извършено тогава. Изложените от районния съд неконкретни мотиви не могат да заместят анализ на доказателствения материал и противоречията в същия, за да се приеме дали е правилен изводът на районния съд, че не е единственият възможен извод за авторството на подс. М., защото можело св. В. да е съпричастен към държането на този наркотик, тъй като колата е на този свидетел и поведението му е било съмнително по думите на полицаите; както и св. С., който е пътувал в същия автомобил, е могъл да го укрие в автомобила. Не става ясно обаче защо районният съд е приел, че полицаите са казали, че е било съмнително поведението само на св. В. като водач на автомобила, след като ясно и категорично полицейските служители Ф. и Ч. сочат, че всички пътуващи в автомобила са били видимо притеснени, защо се изключва държането на наркотичното вещество от подс. М. /а районният съд излага в мотивите си възможни версии, за които няма доказателства/, след като същият е заявил, че е негово за лична употреба на свидетелите Ф. и Ч. по време, когато не е задържан, след като го е предал доброволно и неговите приятели /св. В. и св. С./ заявяват колко време тогава са пътували заедно и подс. М. е седял близо до това вещество, поставено в кутия от цигари, като подс. М. е пушил, докато са били заедно, че подс. М. и свидетелите В. и С. са приятели и очевидно никой няма интерес заради тези отношения да уличи своя приятел, че подс. М. макар и да не е собственик на автомобила, не само по време на пътуването, но и преди това е имал досег с този автомобил, защото му е извършвал ремонт. Частичното обсъждане на събраните доказателства води до нарушение на анализа, направен от районния съд, и до липса на мотиви, защото не само е неясно какво се приема като установени факти при този непълен и неясен анализ, но са направени и неясни и противоречиви правни изводи въз основа на това.

Окръжният съд при така изложеното по-горе намира, че при постановяване на присъдата са допуснати съществени процесуални нарушения, довели до ограничаване правата на подсъдимия М. и правото на прокурора да поиска осъждане на лице, обвинено в извършване на престъпление, което процесуално нарушение може да бъде отстранено при ново разглеждане на делото от първоинстанционния съд и не може да бъде отстранено от настоящата инстанция. Атакуваната присъда няма мотиви. Разпоредбата на чл. 305, ал. 3 от НПК задължава съда в мотивите на присъдата да посочи установените обстоятелства, въз основа на кои доказателствени материали приема това и какви са правните съображения за взетото решение. Мотивите на съда не трябва да са противоречиви, съдът е длъжен да изложи към постановената присъда ясни мотиви за взетото решение, за да могат страните да разберат волята на съда при постановяване на присъдата, по силата на която е признато за виновно или оправдано дадено лице, съответно му е наложено наказание. Това е гаранция за това вътрешното убеждение на съда да бъде разбрано от страните и от съда, който контролира съдебния акт, да е ясно как е била формирана волята на съда. В

конкретния случай е налице такова противоречие и непълнота в мотивите, което е съществено, че не може да се разберат фактическите и правните съображения на съда при вземане на решение защо съдът е признал за виновен подс. М. за едно от деянията, включени в състава на продължавано престъпление по чл. 354а, ал. 3, пр. 1 и 2, алт. 1, т. 1, пр. 1 вр. чл. 26, ал. 1 НК, какви са фактическите и правните съображения за оправдаване на подс. М. по обвинението му за другите две деяния. Неясни са фактическите изводи, тъй като не е обсъден целият доказателствен материал по делото и не са ясни мотивите защо са кредитирани едни доказателства и са приети за недостоверни други, както и защо едно и също доказателство /протокол за доброволно предаване/ е кредитирано за едно обстоятелство, а не е прието за достоверно за друго, съответните правни изводи в мотивите на районния съд също са неясни и противоречиви – относно това дали, как, кога и къде подс. М. е получил фактическа власт върху предмета на престъплението амфетамин, в чия фактическа власт е било намереното в автомобила наркотично вещество марихуана.

С оглед на горните съображения следва да се приеме, че е налице съществено процесуално нарушение, допуснато при разглеждане на делото пред РС – Благоевград – липса на мотиви /не са изложени правните и фактически съображения на съда по въпросите по чл. 305, ал. 3 НПК вр. чл. 301, ал. 1 НПК, налице е и нарушение по чл. 305, ал. 7 НПК/, което нарушение е ограничило правата на прокурора да разбере въз основа на какви доказателства съдът е приел в присъдата, че е налице основание за оправдаване на подс. М. в извършването на две от деянията, включени в състава на продължаваното според прокурора престъпление, като оправдателната присъда съдържа и изрази, които поставят под съмнение невинността на подс. М. с посоченото в същата противоречие за това какво му е предал св. В. и какво подс. М. е знаел или не е знаел, че има в даденото му пакетче/, като са нарушени и правата на подс. М. с неясните и противоречиви мотиви за неговото осъждане за престъпление. Липсата на мотиви е абсолютно процесуално нарушение и основание за отмяна на постановената присъда и връщане на делото на първоинстанционния съд за ново разглеждане от друг съдебен състав.

Воден от горното и на основание чл. 334, точка 1 вр с чл. 335, ал. 2 във връзка с чл. 348, ал. 3, точка 2, пр. 1 от НПК Благоевградският окръжен съд

## **РЕШИ:**

**ОТМЕНЯВА** Присъда № 905494 от 15.09.2021 г., постановена по н.о.х.д. № 1708/2019 г. по описа на Районен съд – Благоевград. Връща делото за ново разглеждане на първоинстанционния съд от друг съдебен състав.

Решението не подлежи на проверка по жалба или протест на страните, които се уведомят за постановяване на същото.

**Председател:** \_\_\_\_\_

**Членове:**

1. \_\_\_\_\_

2. \_\_\_\_\_